

de udkræve en forudgaaende Behandling fra Forbrugernes Side (Stegning eller Kogning) for at kunne nydes uden Risiko, vil noget tilsvarende ikke kunne gennemføres, naar Talen er om Konserves og Kødetrakt; thi ligesom Mærkningen her maa ske paa Emballagen, saaledes bortfalder her ogsaa efter hele Tilberedningsmaaden Forskellen mellem 1ste og 2den Kl. Stempel, saa at Stemplingen derfor rettest kun bør gaa ud paa at konstatere, at Fabriken er under Statskontrol. For Pølsers Vedkommende vil det af praktiske Hensyn være rettest i de kontrollerede Fabriker kun at tillade Anvendelsen af Kød m. m., der kan stemples til Eksport, og her vil saaledes heller ikke blive Spørgsmaal om 2 Slags Stempler. Heri ligger Grunden til, at „tilberedte Kødvarer“ er udeladt i § 4, 2det Stykke.

Det skal iøvrigt bemærkes, at Kommissionen har ment at burde fraraade i selve Loven at benytte Betegnelserne „1ste og 2den Kl. Stempel“ som Udtryk for Kødvarers Godkendelse til Eksport eller — betingelsesvis — Frigivelse til Forbrug i Indlandet, idet de nævnte Udtryk let kunne opfattes som Kvalitetsbetegnelser.

Afgørelsen af, hvorvidt en Vares Beskaffenhed er af den i Paragrafens 2det eller 3die Stykke omhandlede Art, maa i Lighed med den i Paragrafens 1ste Stykke udtalte Regel træffes af Dyrslægen i Henhold til Bestemmelserne i Instruksen; for saa vidt det herefter statueres, at Varen maa henføres under Paragrafens 3die Stykke og saaledes vil være at afkoge, afsmelte eller destruere paa vedkommende Slagteris Bekostning, har man fundet det rigtigst, at Ejendomsretten over Varen samtidig overgaar til Slagteriet, saaledes at det overlades til dette at udbringe den til den efter Omstændighederne højest mulige Værdi. I Overensstemmelse hermed er man i det

af Kommissionen samtidig fremsatte Forslag til Lov om tvungen Forsikring af Slagtedy — jfr. §§ 1 og 3 — gaaet ud fra, at Afkogning, Afsmeltning og Destruktion bør henføres under Betegnelsen „Kassation“ og erstattes Ejeren efter de derom givne Regler. — For saa vidt det ovennævnte Forslag ikke skulde opnaa at blive til Lov, maatte der i Tilfælde som de her omhandlede enten ydes Ejeren en passende Erstatning eller Kødet maatte udleveres ham i den Tilstand, i hvilken det efter den stedfundne Kognings- eller Afsmeltningsproces forefandtes.

Den i Paragrafens sidste Stykke indeholdte Bestemmelse, der svarer til § 20 i det tyske Forslag til Lov om Kødkontrol, har særlig taget Sigte paa Stoffer som Salicylsyre, Svovlsyrling og Borpræparater m. fl., der kunne benyttes til Konservering af Kød og Flæsk, og som, naar de anvendes i noget større Mængde, utvivlsomt rumme en Fare for den menneskelige Sundhed, ligesom deres Anvendelse under alle Omstændigheder kan være en Hindring for de paagældende Varers Indførsel i forskellige fremmede Lande i Henhold til de der gældende Indførselsbestemmelser.

Til § 5.

Bestemmelsen om „fri Forhandling“ i alle Landets Kommuner af Kroppe m. v., der ere forsynede med Eksportmærke, har haft udtrykkelig Hensyn til det i Sundhedsvedtægterne (saaledes i Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn) jævnlig forekommende Forbud mod i samme Butik at forhandle det i det offentlige Slagtehus slagtede og det indførte Kød — et Forbud, der efter Kommissionens Formening er uforeneligt med Eksportmærkets retlige Betydning.

Angaaende Virkningen af Anbringelsen af det i § 4, 2det Stykke, omhandlede Mærke, hvorom der inden for Kom-